

Η απώλεια του Παραδείσου της Εδέμ και η αναζήτησής του επουρανίου Παραδείσου (Μητροπολίτης Κυθήρων Σεραφείμ)

/ [Πεμπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

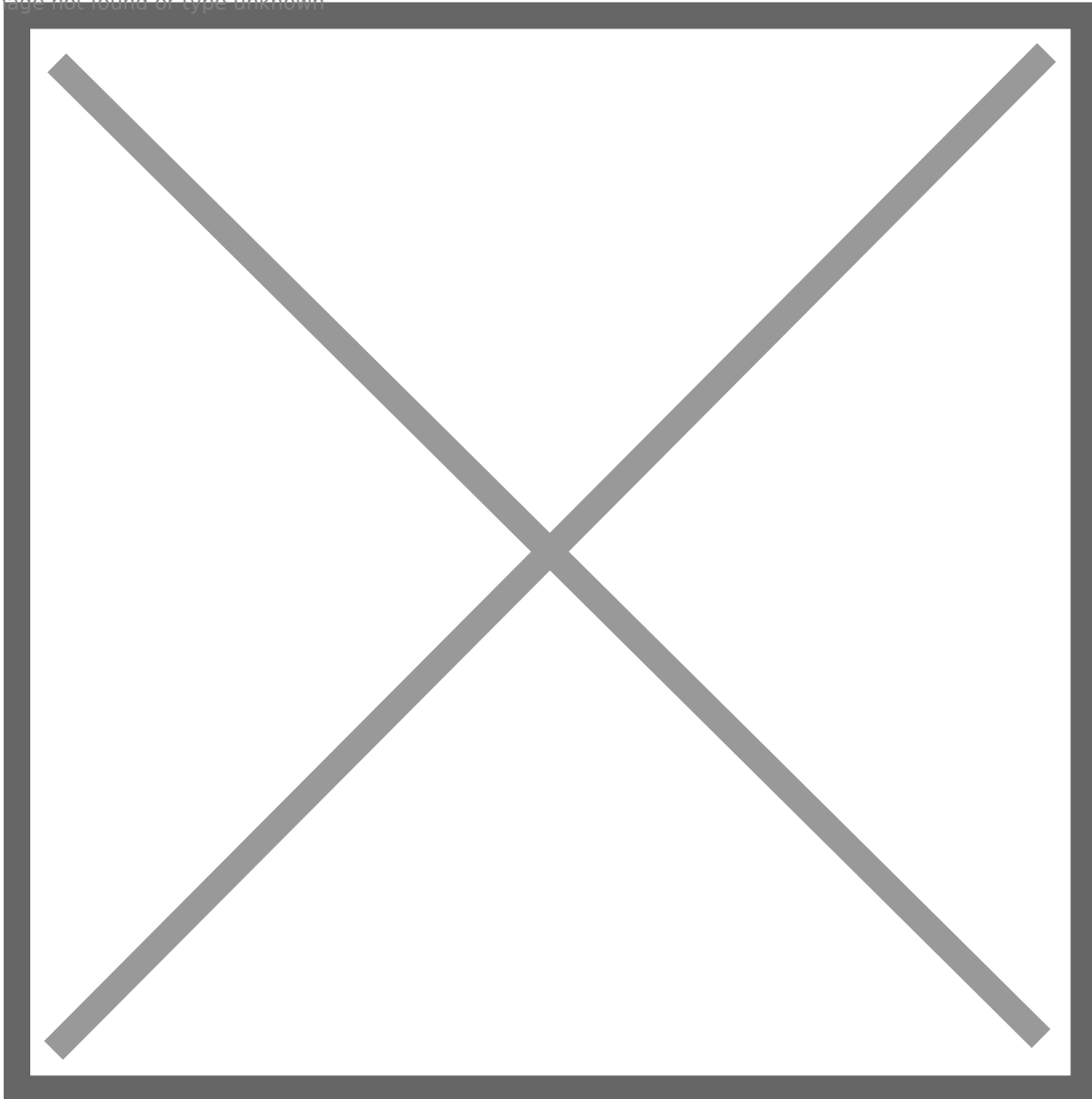
«Αποικισθέντες Κύριε, Παραδείσου το πρώτον, διά της ξύλου βρώσεως, αντεισήγαγες πάλιν, διά Σταυρού και του Πάθους, σου Σωτήρ και Θεέ μου· δι' ου ημάς οχύρωσον, την Νηστείαν πληρώσαι, αγνοπρεπώς, και την θείαν Έγερσιν προσκυνήσαι, το Πάσχα το σωτήριο, σε Τεκούσης πρεσβείαις» (Εξαποστειλάριον Κυριακής Τυρινής).

Μετά την προκαθάρσιμη περίοδο των τριών πρώτων εβδομάδων του Ιερού Τριωδίου, κατά την οποία μας προετοίμασε η Αγία μας Εκκλησία με τους ιερούς κατανυκτικούς ύμνους και την σταδιακή αποχή από τα αρτύσιμα και πασχαλινά φαγητά, ανοιγόμεθα εις το μέγα πέλαγος της νηστείας, της σωματικής, αλλά και της πνευματικής.

Εις τον κατανυκτικόν ύμνον της Τυρινής εβδομάδος, που αναγνώσαμε εις την

αρχή, ο ιερός Υμνογράφος, απευθυνόμενος εις τον Κύριον και Θεόν μας λέγει: Αφού εγίναμε άποικοι του Παραδείσου (με την παρακοή των πρωτοπλάστων και την βρώσιν του απαγορευμένου καρπού) Κύριε, μας επανέφερες πάλιν (εις τον επουράνιον Παράδεισον) διά του Σταυρού και του σταυρικού σου Πάθους, Σωτήρα και Θεέ μου. Διά του Σταυρού σου οχύρωσέ μας και περιθρίγκωσέ μας ώστε να ολοκληρώσωμε τον αγώνα της Νηστείας αγνοπρεπώς, καθώς πρέπει σε πιστούς χριστιανούς, οι οποίοι αγωνίζονται με αγνή διάθεσι και ένθεο ζήλο, και να προσκυνήσωμε με μέθεξιν ψυχής την θείαν Έγερσιν, το σωτήριοιον Πάσχα, με τις πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Image not found or type unknown

Ο Αδαμιαίος θρήνος δια την απώλεια του Παραδείσου της Εδέμ και η έμπονη αναζήτησις του επουρανίου Παραδείσου, των αιωνίων αγαθών της Βασιλείας των Ουρανών, πρέπει να δονούν την καρδιά μας, κατά την σημερινή Κυριακή της Τυρινής, που ενθυμούμεθα την έξωσιν των πρωτοπλάστων από τον Παράδεισο, αλλά και την θείαν υπόσχεσιν ότι ο κατά σάρκα απόγονος της Εύας, ο νέος Αδάμ, ο

Ιησούς Χριστός, θα συντρίψει την κεφαλήν του διαβόλου και θα αναγεννήση και ανακαινίση πνευματικά το ανθρώπινο γένος.

Ένας ακόμη επίκαιρος κατανυκτικός ύμνος, αναφερόμενος εις το σωτήριον διά του Τιμίου Σταυρού έργον του Θείου Λυτρωτού μας λέγει τα εξής : «Προ του σωτηρίου Σταυρού, της αμαρτίας βασιλευούσης, της ασεβείας επικρατούσης, των ανθρώπων εμακαρίζετο τρυφή σωματική και σαρκικών ορέξεων ολίγοι κατεφρόνουν· αφ' ου δε το του Σταυρού μυστήριον πέπρακται, και δαιμόνων εσβέσθη η τυραννίς τη θεογνωσία, η των ουρανών επί γης αρετή πολιτεύεται· διό νηστεία τιμάται, εγκράτεια λάμπει, προσευχή κατορθούται, και μάρτυς καιρός, ο παρών δεδομένος ημίν, υπό του σταυρωθέντος Χριστού του Θεού, εις σωτηρίαν των ψυχών ημών».

Το πνευματικό διάγγελμα της Νηστείας μας διεγείρει και μας προετοιμάζει δια τον πνευματικό αγώνα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Θα παραθέσωμε εις την συνέχεια αποσπάσματα ομιλίας του μεγάλου νηπτικού Πατρός της Εκκλησίας μας, του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, δια το αγώνισμα της νηστείας και τα πολλά αγαθά που προέρχονται από την τήρησι της αρχαιοτέρας αυτής θείας εντολής :

«Στον καιρό της νηστείας και της προσευχής ας αφήσουμε από την ψυχή μας, αν πράγματι έχουμε ή νομίζουμε ότι έχουμε κάτι εναντίον κάποιου. Ας δοθούμε όλοι στην αγάπη. Ας προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε καλύτερα ο ένας τον άλλο. Ας φθάσουμε στην έξαρση της αγάπης και της αγαθοεργίας μιλώντας ο ένας υπέρ του άλλου. Ας σκεπτόμαστε μέσα μας μόνο τα καλά ενώπιον του Θεού και των ανθρώπων. Έτσι η νηστεία μας θα είναι άψογη και άξια επαίνου από τον Θεό, και τα αιτήματά μας στον καιρό της νηστείας θα είναι ευπρόσδεκτα.

Συχνά ο διάβολος κάνει αγώνα να αχρειωθεί η νηστεία μας βάζοντας μέσα μας εγωισμό, όπως έκανε ο Φαρισαίος, που ενώ νήστευε και προσευχήθηκε έφυγε άδειος από βοήθεια. Εμείς γνωρίζοντας ότι κάθε υπερήφανος είναι ακάθαρτος και δεν γίνεται δεκτός από τον Κύριο, και αναγνωρίζοντας ότι είμαστε οι ίδιοι οφειλέτες πολλών και μεγάλων δωρεών, ας νηστεύουμε και ας προσευχόμαστε με συτετριμμένη την καρδιά. Έτσι η νηστεία μας θα είναι πραγματικά καθαρή και θεάρεστη. Όταν κρατούμε τέτοια νηστεία, πνευματική και σωματική, και προσευχόμαστε, θα σβησθεί η φωτιά της σαρκικής επιθυμίας. Ο θυμός θα εξημερωθεί σαν λιοντάρι, και θα γευθούμε την προφητική τροφή με την ελπίδα των μελλόντων αγαθών, την πίστη και την πνευματική έλλαμψη, νικώντας με τη χάρη του Χριστού όλη τη δύναμη του εχθρού.

Τα δώρα της νηστείας είναι πολλά. Κάθε μία από τις άλλες αρετές καθαρίζει και στολίζει ή την ψυχή ή το σώμα, όπως η προσευχή, η πραότητα, η σωφροσύνη. Η νηστεία και η εγκράτεια κοιμίζει τις επαναστάσεις του σώματος. Τη λύσσα του

θυμού και της επιθυμίας τη μαραίνει και κάνει τη διάνοια καθαρή και ανέφελη, καθώς την εξαγνίζει από τους ατμούς που βγαίνουν από το πλήθος των τροφών και το βάρος που προκαλούν. Με τη νηστεία και την εγκράτεια ταπεινώνεται ο εξωτερικός άνθρωπος, ενώ ταυτόχρονα ανακαινίζεται ο εσωτερικός».

Ευχόμενος από καρδίας την εξ ύψους δύναμιν και πάσαν παρά Κυρίου χαρίτωσιν και ευλογίαν κατά την ιεράν αυτήν και κατανυκτικήν περίοδον της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, διατελώ, μετ' ευχών και αγάπης.